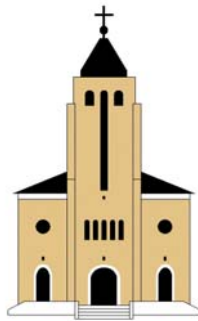

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2010/3. SZÁM • MÁRCIUS 28.

A MISSIONÁRIUS TÖVISKOSZORÚ

A töviskoszorú a fájdalom, a szenvedés jeképe. Jézus szeretetből vállalt áldozatára emlékeztet minket. Nemrégiben minitáborban voltunk általános iskolás gyerekekkel. A tábor során virágba borítottunk egy töviskoszorút. Megkértük a gyerekeket, hogy egy-egy színes, papírból készített virágra írjanak olyan dolgokat, amit szeretetből tettek. Olyat, ami esetleg nehéz volt, mégis megtették, s úgy érzik értelme volt, mert végül „kivirágzott” a küzdelem, az áldozat. Írtak is, s a töviskoszorún egyre több lett a virág...

A kivirágzott koszorú egy időre templomunk oltárára került, majd a szobám asztalán kapott helyet. Csütörtökön délelőtt aztán érdekes eset történt. Az önkormányzattól jött egy szakértői bizottság. Évről évre pályázunk a különféle felújítási feladatokra, idén is beadtunk egy pályázatot. A szobámban ültettem le a bizottság tagjait. A szakmai kérdések végeztével, a megbeszélés végén, az egyikük így szólt: „Elnézést plébános úr, mit jelent ez a koszorú? Az egyik virágon az van, hogy »megfogtam a Kata kezét, amikor félt« Ez nagyon tetszik nekem...” Elmondtam, hogy a gyerekekkel készítettük a koszorút, és hogy a szeretetből vállalt áldozatról szól. Amit szeretetből teszünk, még ha nehéz is, értelmes dolog, kivirágzik előbb-utóbb. Jézus szeretetből hozott áldozatát ünnepeljük húsvétkor, s az iskolásokkal ezt próbáltuk megélni.

A rövid beszélgetés után jó érzésem volt. Úgy éreztem sikerült valamit átadni a hitünkéből. Nagyon egyszerűen, röviden, mégis szépen beszélni hitünk legmélyebb tartalmáról. Így lett a töviskoszorú misszionárius, Krisztus szeretetének, áldozatának közvetítője, tanúja... – Áldott húsvétot kívánok ezzel a néhány virággal!

A FELTÁMADÁS

A feltámadás fogalma már Jézus életében is megjelenik. Atyától kapott hatalmát nyilvánítja ki azáltal, hogy halottakat hoz vissza az életbe, pl. Jairus leányát, a naimi ifjút vagy Lázárt. Tanítványainak arról is beszél, hogy az Emberfiának meg kell halnia, de harmadnapra feltámad: *az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de azután, hogy megölik, harmadnapra feltámad* (Mk 9,31). Erre utal a templommal kapcsolatos kijelentése is: *Bontsátok le a templomot, én harmadnapra felépítem azt* (Jn 2,19). Ezeknek a tanításoknak az értelme rejtve marad még az apostolok előtt is, elenségei pedig épp ezekkel a vádakkal hurcolják bíróság elé Jézust.

Még Jézus kereszthalála sem világosította meg a tanítványokat, hiszen Krisztus szenvedései és halála reményfosztottakká tette őket. A tény, hogy a sírt üresen találták, még mindig kevés volt a felismeréshez, egyedül János hisz rögtön az üres sír láttán. Ekkor viszont elkezdődnek Jézus megjelenései. A feltámadás utáni találkozások számát ugyan nem tudjuk pontosan, de nem is ez a lényeges, mert a találkozások átható ereje felülemelkedik a számszerűsíthető tényeken. 40 napon át történnek ezek a találkozások, és a beszámolók mind nagyon életszerű helyzetekről szólnak: a tanítványok megérintik Jézust, esznek vele. Ugyanakkor a feltámadt Jézus teste nincs alávetve a földi élet törvényeinek, Krisztus ekkor már dicsőséges testben jelenik meg. Ezek a találkozások nem a népnek szólnak. Jézus nem mutatkozik meg mindenkinek, hanem

későbbi tanúi számára tartja fenn ezeket a találkozásokat: *Harmadnap feltámasztotta az Isten, és látható alakban megmutatta, igaz nem az egész népnek, hanem csak az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk, akik ettünk és ittünk vele halálából való feltámadása után* (ApCsel 10,40-41). Az viszont világos, hogy a hit azonnal megszületik a tanúk szívében, és pünkösöd után már a feltámadás áll az apostoli igehirdetés középpontjában: Jézust keresztre feszítették és meghalt, Isten azonban feltámasztotta, és általa elhozta az embereknek az üdvösséget.

Már a korai igehirdetéseken megjelenik a feltámadás teológiai értelme: Jézus feltámadása teszi rá a pecsétet a megtestesüléssel megkezdett és a kereszthalállal befejezett megváltás művére: *Tudjátok meg hát, testvérek, hogy általa (értsd: Jézus által-szerk.) a bűnök bocsánatát hirdetjük nektek. Amitől Mózes nem tudott mentsíteni benneteket, általa mindenki mentesül, aki csak*

hisz (ApCsel 13,38-39)

Jézus feltámadása megoldja üdvösségünk kérdését, ezért a feltámadás nem csak hitünk fontos tana, hanem személyes életünk reményének alapja is. Jézus kijelentése: *Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.* (Jn 11,25) E kijelentés megalapozza bennünk azt a bizonyosságot, hogy már most részesedünk az új élet misztériumában, melyet elérhetővé tesz számunkra Krisztus a szentségek által – ez a feltámadás örömhíre, ez húsvéti ujjongó örömünk alapja.

A Biblikus teológiai szótár alapján N.Gy.

ÁPRILIS

Április hagyományos magyar neve Szent György hava. A hónap jeles személye **Tiszteletreméltó Kelemen Didák** minorita áldozópap.

Az erdélyi Baksafalván született 1683-ban egyszerű falusi családban. A keresztségben a Sámuel nevet kapta. Tizenhárom éves, amikor a kézdivásárhelyi minorita gimnáziumba kerül. Az iskola példaadó tanárainak hatására a gimnázium elvégzésével fölvetését kérte a rendbe, ahol a Didák szerzetesi nevet kapta. Teológiai tanulmányait a minoriták eperjesi főiskoláján végezte, amelynek tanárai Európa híres egyetemlein ismerkedtek meg a tudományokkal. 21 évesen letette szerzetesi fogadalmát, majd 1708-ban pap-pá szentelték.

A teológiai doktori cím megszerzése után Eperjesen maradt, és a növendékek felügyelője lett. Tanárként tervezte élni az életét, de előljárói más sorsot szántak neki. 1710-ben igen fiatalon kinevezték házfőnöknek a nagybányai rendházba.

Nagybánya 1708 óta hol német, hol kuruc kézen volt, akik felváltva sanyargatták a lakosságot. A kolostor képe a város képét tükrözte. A kolostor tetőszerkezete már az első ostrom idején leégett, a földek termését a katonák letarolták, a föld művelése az állandó harcok miatt lehetetlen volt. A kolostor magtára és pénztára egyaránt üres volt. A rendházban és a templomban kato-

nák vertek tanyát. A szerzetesek a városban szétszóródva jólelkű családoknál húzódtak meg. A német nevű szerzeteseket üldözték a kurucok.

A városban a háborúk kísérője, éhínség és pestisjárvány pusztította a lakosságot.

Didák atya a városba érkezése után elkezdte nehéz apostoli életét. Elsőként a legsúlyosabb helyzetben lévőkön próbált segíteni, a pestisben szenvedő betegek ápolásában vett részt, akiktől mindenki menekült. Mind testileg, mind lelkileg gondozta őket. De emellett gondja volt a nyomorgó, éhező szegényekre is. A tehetősebb házakhoz koldulni járt és az így szerzetteket szétosztotta a rászorulóknak között, miközben maga több napon át éhezett. A beteg és éhező lakosság mellett társaira is gondja volt, próbálta összetartani a közösséget. A katonaságtól 1711 októberében sikerült visszazereznie a rendházat, ahol megkezdheték a szerzetesi életet.

A háború okozta lelki eldurvulás nem hagyta nyugodni. A hároméves házfőnöki megbízatása leteltével engedélyt kért rendi előljárójától, hogy meglátogathassa szatmári falvakban élő katolikusokat. A protestáns lakosság ellenségesen fogadta, kövekkel, kerítéskarókkal üzték ki a faluból. Didák testvér leült a patak partján, kimosta és friss fűvel bekötözte vérző sebeit, azután visszatért oda, ahonnan elűzték. Ismét a leginkább rászorulókat kereste meg. Gondosan ápolta azokat a ragályos betegségben szenvedőket, akiket már családjuk is messze elkerült. Áldozatos életpéldáját látva, előbb csak hal- ▶

▶ kan, aztán hangosan is „szent emberként” kezdtek emlegetni.

Nyírbátorban valaha temploma és kolostora volt a rendnek, melyet a háborúk és a vallási villongások folyamán kiraboltak, fölégettek. Károlyi gróftól, az új gazdától el-

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELTŐ

☞ **Szabó László Antal**

születési dátum: 2010. január 24.

keresztelés ideje: 2010. február 21.

TEMETÉSEK

† **Túri Andrásné (Gombola Ilona)**

születési év: 1926

temetés ideje: 2010. március 5.

† **Szabados Józsefné (Gáspár Sarolta)**

születési év: 1923

temetés ideje: 2010. március 9.

† **Zámbó Mihály**

születési év: 1944

temetés ideje: 2010. március 12.

† **Nagy József**

születési év: 1933

temetés ideje: 2010. március 19.

† **Mosó Istvánné (Szekeres Terézia)**

születési év: 1927

temetés ideje: 2010. március 23.

† **Balog Róbert**

születési év: 1963

temetés ideje: 2010. március 23.

† **Dr. Somogyi Tiborné (Koppendorfer Ilona)**

születési év: 1927

temetés ideje: 2010. március 19.

Minden hónap utolsó vasárnapjának ½10 órai szentmiséjét az adott hónapban temetett testvéreinkért mutatjuk be

kérte a romos templomot és itt alakította ki tevékenységének központját. Közben 1717-ben alig 34 évesen tartományfőnöknek választják.

A nyíri protestánsok háromszor gyűjtötték rá az újra és újra felépített egyszerű faházat, Didák testvér azonban negyedszerre is felépítette, de most már iskolát és nevelőintézetet is emelt mellé. Saját fiaikra csak nem gyűjtik rá a házat - gondolta és számítása bevált. Az iskola felépítése elhozta a megbékélést.

Az országban utazva Miskolc felé vezetett az útja, ahol megrendülve tapasztalta, hogy a városban alig élnek már katolikus családok. A megmaradtak is számkivettként, mert katolikus ember sem iparos nem lehetett, sem a tanácsba nem kerülhetett be. Didák atya kérte, hogy adják nekik a romos ősi Mária-templomot a hozzátartozó területtel együtt. Didák atya áldozatos tevékenységének köszönhetően 1729-ben megindulhatott az építkezés.

Az atya tovább folytatja missziós útjait, végigjárva a Tisza menti községeket. 1739-ben újabb pestisjárvány tör ki az országban. Az egri püspök kérésére Egerbe készül, hogy könyörgő ájtatosságot tartson a vész elmúltáig. Miskolc népe nem szívesen engedi el a „szent embert”. De ő egy egész éjszakát az oltár előtt virrasztva tölt, hogy megtudja Isten akaratát. Majd így nyugtatja meg népét:

Testvérek, Püspök Atyánk szava szólít, mennem kell. De Egerben sem lesz marandandó szállásom. Ott sem, itt sem lesz rám szükség e két évben. Sem Miskolcra, sem Egerbe nem fog betörni a vész...

Ő pedig Eger után az alföldi falvak felé indult, hogy vigasztalást nyújtson a járványtól szenvedő embereknek. Ez volt az utolsó missziós útja. Testi erejét megtörte a három évtizedes missziós munka, az éhezés, virrasztás.

KERESZTUTAK

Templomunkban nagybőjt péntekjein keresztutat jártunk. Szép számmal vettünk részt ezeken az alkalmakon. Keresztútjaink különlegessége, hogy az elmélkedéseket mindig egy-egy csoport vállalta: asszonykör, bibliaórák, férfiak, általános iskolás hittanosok. Ez utóbbi alkalom különlegességét az adta, hogy a gyerekek saját stációikat is megrajzolták. Ezek a pénteki imádságos együttlétek, közelebb visznek minket a szenvedés, minde nélkülött Krisztus értünk vállalt szenvedéseinek megértéséhez.

- Az 1744-es évet már betegen ágyban töltötte, április 28-án visszaadta lelkét Teremtőjének. Évszázados tisztelete arra indította a miskolci minoritákat, hogy kezdeményezzék boldoggáavatási eljárását. 1939 nyarán Adalberto Topolinski összegyűjtötte az iratokat és megtartotta a helyszíni szemlét Miskolcon. Majd innen továbbutazott Lengyelországba, ahol egy német gyűjtőtáborba kerül, és ott a magával vitt iratokkal együtt nyoma veszett. Didák atya boldoggá avatása ennek ellenére folyamatban van.
Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

TARTÓS ÉLELMISZEREK GYŪJTÉSE

• 2010. március 28.–április 11. •

Mi is csatlakozunk az Országos Karitás kezdeményezéséhez, hogy tevékenyen is részt vegyünk a szegénység elleni küzdelemben, ahogyan már az ősegyházban is gyakorlat volt egymás anyagi támogatása.

Az akció: tartósélelmiszer-gyűjtés • **Mikor?** A szentmisék után a sekrestyében vagy az átjáróban • **Mi történik az összegyűjtött élelmiszerrel?** A plébániai Karitás vezetése alatt szétosztjuk a közösségünkhöz tartozó szegények körében.

MINITÁBOR ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOKNAK

Városmikola, 2010. március 13–15.

Március 13-án reggel 8-kor indult a vonatunk a Szemeretelepről. A több mint 30 fős kis csapat vidáman indult neki a hétvégének. A szállásunkon egy apró kutyus, *Picur* fogadott minket, ő volt a nagy és veszedelmes házőrző (bár a kesztyű-lopáshoz jobban értett):

Az első délután lelkiekben készültünk fel a nagybőjtre, illetve a húsvétra. A csapatok külön-külön gyónhattak, amíg a többiek a földszinten a keresztút egy-egy állomását dolgozták ki rajzon, illetve egy hosszabb-rövidebb előadásban. Utána mise következett, az elmaradhatatlan „babozással”. Vacsorára, mindenki örömeire milánói makaróni volt. Utolsó falatig elpusztítottuk mindet. Sötétedés után elsétáltunk az Ipolyhoz, ahol Zsolt atya elmondta, mi az a

vízmérő. A parton elégettük a cetlikre felírt bűneinket, ezzel is jelezve, hogy megszabadultunk tőlük.

Másnap a korai ébredés, torna és reggeli után misét tartottunk, és utána túrázni indultunk. Nagybörzsönyben tett le a busz, és onnan már csak pár lépés volt a turistaösvényig, ami végig a kisvasút sínei mellett haladt, a kisebbek nagy öröme. A túrával párhuzamosan jártuk a keresztutat, mindig megállva az egyes állomásokhoz. Volt olyan csapat, aki szó szerint idézett a Szentírásból, és volt, aki a mindennapi életre vetítette rá az állomások gondolatát. Minden előadás nagyon jól sikerült, pedig legtöbbjét nem nagyon volt idő alaposan előkészíteni, a túrán alakítottuk ki, vagy néha improvizáltunk. Mindig a következő

előadást bemutató csoportnak kellett vinnie Jézus keresztjét, egy állomásról állomásra nagyobb farönköt, ezzel jelképezve azt, hogy Jézus keresztje is egyre nehezebb lett a hordozás során.

Az időjárás viszont sajnos nem kedvezett nekünk, az út csupa sár volt, ami nyafogásra adott okot, de ezzel még mindenki megbirkózott. Ellenben a hideggel! Még az is fázzott, akin volt egy jó vastag téli kabát, nemhogy, aki nem vett fel csak egy melegítőt, ilyen eseteknél különösen jól jött, hogy néhányan gondoltak a bíbor palástra is. A beázott cipőkről nem is beszélve...

Mikor elértük túránk végpontját, és elkezdtünk volna végre ebédelni, akkor egy kis jégeső örvendeztetett meg minket, de enni, még így is tudtunk! :)

Hazafelé az ösvény elején még megálltunk egy kicsit játszani, a vonatsíneken járkálásból csináltunk versenyt.

Otthon volt egy kis szabadidőnk, amit általában pihenéssel töltöttünk. Este voltak programok: a csapatokból egy-egy főnek le kellett rajzolnia egy adott dolgot, amit a többieknek ki kellett találni, ami nem is volt olyan egyszerű, mert ki tudna pár másodperc alatt felismerhető túrós tészta rajzolni? Mert a többségnek nem igazán sikerült...

Hétfőn reggel mise után az egész csapat takarításba kezdett, így mire indultunk,

ragyogott az egész épület. Természetesen a „bab-beváltásra” is sor került, feléltük édességtartalékainkat. A hazaút a nemzeti ünnephez illő hangulatban telt, népdalokat, szabadságharcos és Kossuth-nótákat énekeltünk a vonaton és a Nyugati pályaudvaron.

Az egész táboron át vidám hangulat uralkodott, gazdagodtunk szeretetben, hitben, és megint kicsit közelebb kerültünk Istenhez.

N. Cs.

„A kiszáradó tölgy alatt kis csemeték növekednek”

Dobis Ervin atya (1919–2010)

A fenti képpel méltatta Dobis Ervin atyát Havasi József tartományfőnök úr. Ervin atya életét a péliföld-szentkereszti kelesztút egyik állomása mellett méltóságteljesen megöregedő tölgyhöz hasonlította, amelyik évről évre veszített életerejéből, de mire kiszáradt, ott növekedtek alatta a piciny tölgyfák. Ilyen a jó pap élete is, belőle újabb hivatások, kereszténységüket mélyen megélt hívek növekednek.

Ervin atyát ismertük mindannyian. 16 évet töltött közöttünk. Emlékezésképpen egy a gyémántmiséjére készült a Szalézi Ér-

tesítőben megjelent interjú alapján idézzük fel életét.

Dobis Ervin atya 1919-ben született Lábatlanon. Ekkor kezdte meg a Szalézi Intézet Nyergesújfalun a működését. Már gyerekként járt Péliföld-Szentkeresztre búcsúba, és itt találkozott először szalézi papokkal. Közelebbi barátság Pásztor Jánoshoz és Edelenyi Istvánhoz fűzte. 1937-ben jelentkezett szalézi szerzetesnek. A noviciátus ekkor Mezőnyáradon volt. Ott novíciusmesterük különösen játék közben figyelte meg a jelentkezőket, mert

játék közben kiderülnek az emberi jellemvonások. Ervin atya megálta a helyét. Első fogadalmát 1938-ban tette le, és ekkor már Pélívföld-Szentkereszten maradt, innen folytatta középiskolai tanulmányait is. A II. világháború alatt a már felszenteltek a frontra vitték, azoknak, akik – mint Ervin atya is – még csak novíciusok voltak, kiképzésen kellett részt venniük. 1943-ban kerül vissza Szentkeresztre, majd egy évre rá leteszi az örökfogadalmat. A front közelsége miatt azonban el kellett hagyni Szentkeresztet, Ervin atya hazament Lábatlanra. Összegyűjtötte a gyerekeket és tanította őket, majd kántorként dolgozott. 1945 tavaszán térhetett vissza Szentkeresztre, és 1948 júliusában szentelte pappá Esztergomban az azóta már boldoggá avatott püspök, Meszlényi Zoltán. Több helyen is szolgált először Rákospalotán, majd Cegléden. 1952-ben megvonták a szerzetes rendek működési engedélyét, Ervin atyának is mennie kellett. Az akkor jellemző helyzet, hogy a papokat újra és újra áthelyezték, Ervin atyát is elérte. Felsorolni is sok lenne azokat a településeket, ahol szolgált, míg végül 1970-ben Vecsésre került, itt először káplán, majd plébános lett. 1989-ben a rendek újjáalakulásánál Ervin atya idősebb kora ellenére csatasorba állt. Ekkor került hozzánk, a szaléziaknak visszaadott szemeretelepi plébániára. Ami ezután történt, azt többségünk ismeri: 16 év hűséges szolgálat, szeretetteljes, ám – ha kell – szigorú szavak. Innen tért vissza Ervin atya oda, ahonnan elindult, Pélívföld-Szentkeresztre 2005-ben.

Az oly sokat prédikált atyától saját szavaival búcsúzunk:

„Jézustól meg kell tanulni, hogy alázatosak és szelídek legyünk. Imádság közben mindig vissza kell kérdezni: valóban így érezek? Az embereket tanítani kell értékelni és

gondolkodni. Sokat kell beszélgetni velük, de senkire sem szabad ráerőszakolnunk akaratusukat.”

Ervin atya prédikációiból egy kép örökre megmarad bennem: a növények a nap felé, a fény felé törnek, mert onnan kapják az életet, így kell nekünk is Isten felé, minden élet forrása felé törekedni. Ervin atya életének virága elérte az Örök Világosságot, a Jóisten adjon neki örök boldogságot!

N. Gy.

KAMILLIÁNUSKÉPZÉS

Zsolt atya vezetésével megtartottuk a kammillianus tanfolyam első foglalkozását, melyet még négy fog követni. Március 20-án szép számmal gyűltünk össze a plébánia hittantermében: azért jöttünk, mert szeretnénk Szent Kamill szellemében segíteni a betegeken. Először bemutatkoztunk egymásnak, mert nem csak ebből az egyházközségből jöttek a tanfolyamra.

Az atya bevezetesként Szent Kamill életéről mesélt, arról, hogy miként jutott el a rend alapításig, melyet XIV. Benedek a „szeretet új iskolája”-ként jellemez. Utána rátért az első összejövetel témájára, mely a környezetünkben fellelhető szenvedésről, szenvedés formáiról szólt. A végén 3 kérdés segítségével közösen gondolkodtunk a témáról, és megosztottuk tapasztalatainkat egymással.

1. Milyen betegek, sérültek vagy más szenvedők élnek környezetemben?
2. Kivel volt közülük eddig kapcsolat? Hogyan próbáltam eddig segíteni?
3. Hogyan próbálnék ezután Krisztus szellemében segíteni?

Nagyon jól sikerült az összejövetel, mindannyian jól éreztük magunkat.

T. J.

NABIT 2010

A zökkenőmentesnek nemigen nevezhető indulás után nem sokkal megérkeztünk a Főplébániára – és még csak el sem késztünk! ☺ Először regisztráltuk magunkat, utána elhelyezkedtünk a padokban, majd meghallgattuk Henrik atya köszöntőjét.

A következő negyedórában megtapasztalhattuk azt a fajta Csendet, amiről Henrik atya beszélt. Elmélyülhettünk gondolatainkban, beszélgethettünk Istennel.

Ezután Zsolt atya hiperbiztos számítógépes programjának segítségével csoportokra osztottuk magunkat. Minden résztvevő plébániáról volt 4-4 csoportvezető, és miután mindenki megbékélt a csoportbeosztással, különváltunk, hogy elgondolkodjunk a Csenden, és egy-egy keresztúti állomáson.

Minden csoport kapott egy stációt a különleges keresztutunkból, és ahhoz kellett jelenetet, elmélkedést készítenie Ez kicsit hosszabb időbe telt, mint a szervezők gondolták volna, de így is elindultunk még sötétedés előtt. Énekelve – idén gitáros kíséret nélkül – vonultunk keresztül a Havanna-lakótelepen. Magunkkal vittük Jézus keresztjét is, mindig az a csapat vette vállára, amelyiké volt a következő állomás. A harmadik stációtól már fáklyákkal világítottunk.

S bár néhányan leeresztették a redőnyöket és becsukták az ablakokat, mikor elhaladtunk a házak között, de voltak olyanok is, akik érdeklődve figyeltek, hallgattak minket egy-egy bibliai részlet felolvasásánál, megjelenítésénél. A fáklyás vonulás a Havanna-telepi Szent László Plébánián ért véget.

Az átfagyott, de jó kedélyű társaság minden tagja papírvirágot kapott a templom bejáratánál. Az elején még nem értettük ezeknek a célját, de Imre atya „felvilágosított” minket. Az apró virágokkal felajánlás előtt virágkoszorúvá változtattuk Jézus töviskoronáját.

Szentmise után átmentünk egy meleg (tényleg az volt!), szendvicsekkel és teával teli helyiségbe, ahol igencsak kellemesen éreztük magunkat. Jókat beszélgetve éreztük, ahogy visszatér az élet elfagyott tagjainkba.

Többek szerint, az idei NABIT az egyik legjobb összejövetelünk volt. Reméljük, a következő is legalább ilyen jó lesz! Várunk mindenkit szeretettel!

H. N. és N. E.

JÓ NEKÜNK ITT LENNI

Középiskolás hittancsoport a plébánián

„Jó nekik itt lenni” – jut eszembe oly sokszor, ha a kisifi (középiskolás) csoport hittanosaira nézek. Az évek alatt összekovácsolódott közösség tagjai szívesen vannak együtt, és többen közülük megjelennek a plébánia közösség aktív tagjaiként is.

Beszélgetésünket is így indítottam: motóként kitűztem a táblára a fenti idézetet, és kértem a fiatalokat, hogy töltsék meg ezt a címet tartalommal. Mi is teszi jóvá az együttléteiket? Mi vonzza őket hétről hétre szerda esténként a plébániára? Válaszaik különbözőek voltak: közösség, jó társaság, közös tanulás, ima, egyéb programok, jó hangulat, Zsolt atya, finom teák stb. Aztán csoportokban feldolgozták a kiemelt szempontokat. E kiscsoportos beszélgetések eredményét foglalom most össze, remélve, hogy ezáltal kis bepillantást nyerhetünk egy jól működő ifjúsági hittancsoport életébe.

A KÖZÖS PROGRAMOK

Vannak táboraink, bálaink, kirándulásaink, és ezeket többnyire ügyes szervezéssel valósítjuk meg. Nagyon jó volt pl. a nyári Balaton körüli biciklizés. Van olyan is, hogy valakinek egyszerűen csak eszébe jut egy jó program, és akkor néhányan összefogunk, és elmegyünk pl. korcsolyázni vagy moziba. Törekszünk arra, hogy az ilyen alkalmakról mindenki értesüljön. Ezek a programok azért jók, mert összefogják a csoportot, valamint azt igazolják

magunknak, hogy nem csak azért vagyunk együtt, mert a hittanórára úgymond „kell menni”, hanem azért, mert egyébként is szeretünk együtt lenni. Az ilyen alkalmakor lehetőség van egymást jobban megismerni. Vannak barátaink persze máshol is, de ez a társaság más, itt a leglényegesebb dolgokban értünk egyet, és sokszor sokkal tartalmasabb beszélgetéseket folytatunk itt, mint más társaságokban.

Nem csak itt éljük meg a közösséget, hanem találkozunk más hittancsoportokkal is. Például havonta egyszer a pestszentimrei hittanosokkal van közös óránk. Ezeket jónak tartjuk, mert új emberekkel, más szempontokkal is megismerkedünk. De ugyanígy jónak gondoljuk a nyári esperesi kerületi tábort is. (*Edit és csoportja*)

TANULÁS/ISMERETSZERZÉS

A hittanórák imádsággal kezdődnek, majd megosztjuk egymással a heti élményeinket. Ez fontos része az alkalmaknak, megtanulunk megnyílni egymás előtt, és el merjük mondani a dolgainkat. Ezáltal tudunk egymásról, jobban megismerjük egymás hétköznapjait.

Ezt követően a Szentírásból szoktunk olvasni, majd ezt értelmezzük Zsolt atya vezetésével. Ebben az évben Lukács evangéliumával foglalkozunk. Ezt közösen választottuk: Zsolt atya az év elején megkérdezte, hogy mivel szeretnénk az idén foglalkozni, és többen azt választottuk, ►

- ▶ hogy legyen bibliaolvasás. Szoktunk még tesztekkel is játszani. Csoportokban próbáljuk megoldani a feladatokat, majd megbeszéljük a megoldásokat.

A végén még teázgatunk, majd záróimával fejezzük be az együttléteket. Még ezután játszani is gyakran itt maradunk. Bizonyos időközönként a szülinaposokat is felkösöntjük. Ezen az alkalmakon többet játszunk, teázunk, csokizunk. *(András és csoportja)*

JÓ HANGULAT

A hittanórákon mindig jó a hangulat, és ez már akkor megalapozódik, amikor a korábban jövők teát főznek. Eközben már igen családias a légkör a konyhában. Amikor imával elkezdjük a hittanórát, lekapcsoljuk a villanyt, gyertyákat gyújtunk, ez is megihitté teszi a körülményeket. Az egymásra való odafigyelés, egymás meghallgatása, meg persze a sok-sok nevetés is nagyon bensőséges légkört varázsol közénk. Az is a hangulathoz tartozik, hogy a hittanóra végén nem rohanunk haza, hanem itt maradunk, és pl.amikor hó volt, akkor hógolyóztunk, vagy valami mást játszunk még együtt. *(Eszter és csoportja)*

A NEHÉZSÉGEK

A fegyelem – néha nem értünk egyet abban, hogy mikor kell(ene) csenben maradni, és mikor lehet egy kicsit lazulni. Próbálunk utánamenni azoknak, akik ilyen vagy olyan okból távol maradnak, megkeressük őket, hogy jöjjenek, mert hiányoznak.

Jó, hogy így együtt vagyunk, mégsem tudjuk, hogy meddig bővíthető a csoport nagysága (jelenleg kb. 20-an vagyunk, ha mindenki itt van): a szoba mérete, meg az egymásra való figyelési képességünk is háttért szab ennek, pedig szívesen hívnánk másokat is magunk közé.

Nehéz annak a dolga, aki szavakkal, mondatokkal szeretne benyomásokat rögzíteni, hangulatot, légkört visszaadni. A fenti komoly gondolatok sok nevetés közepette fogalmazódtak meg. Jóleső érzés végigtekinteni a gyerekkor és a felnőttkor közötti kissé bizonytalan ösvényen járó fiatalokra. Jó látni, hogy igazi iránytűjük van az életre: megtapasztalják a szerető Istent, és megérik a szerető közösséghez való tartozás erejét. Adjon nekik a jó Isten erőt, hogy felnövekedve sóvá és kovásszá váljanak társadalmunkban. N. Gy.

VISSZATEKINTŐ

SZÉLBEN, HÓBAN TOCSOGÁSSAL, ÁM ESŐ NÉLKÜL

Plébániai kirándulás a Keleti-Bakonyba 2010. február 27-én

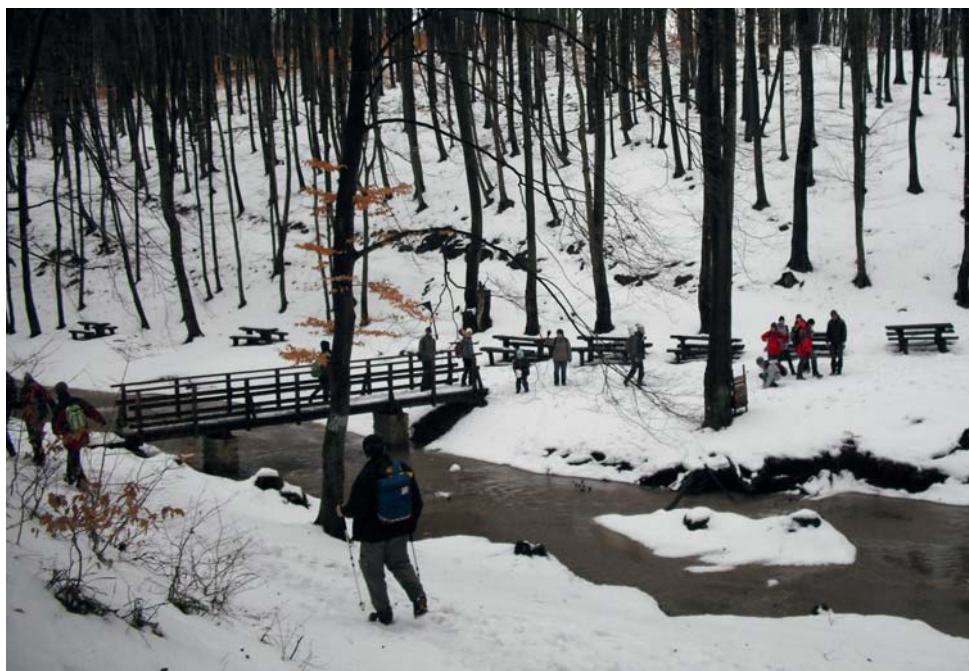
A férfi, fiú túra után, a Zsolt atya által beharangozott „könnyebb” kirándulást, már nagyon vártam. Azonban a kihirdetett napra, esős időt jósoltak a meteorológusok. Elképzeltem magunkat, ahogy sárosan, vizesen hazaérkezünk.

A kirándulás reggelén felébredve, egyből azt hallgattam, vajon esik-e az eső. Nem esett! ☺ Így vidáman indultam a templomhoz, a 7 órai megbeszélt találkozóra. Kíváncsian vártam az érkezőket, ki vállalja, hogy esős időben túrázzunk. Végül is 17 bátor emberből alakult ki a csapat. Rövid várakozás és ismerkedés után imádkoztunk (Zsolt atyánk az esőért), majd autókkal indultunk

a kiindulópontunkhoz Jásd községbe. Útközben azonban eleredt az eső, úgy tűnt atyánk imája meghallgattatott. Jókedvünket azonban ez nem szegte, türelmetlenül vártuk, hogy megérkezzünk, és nagy örömmünkre addigra még az eső is elállt.

Jásdon az első utunk és egyben a kezdeti ismerkedésünk a havas úttal Szentkútra vezetett. Ez a hely 600 éve már a Mária-tiszteletők zarándokhelye. Belépve az elkerített területre a domb oldalában egy keresztutat véltem felfedezni, melyet úgy alakítottak ki, ahogy Jézus ment fel a Golgotára.

Kis csapatunk egymást bevárva, rövid időre itt elidőzött. Pár szóval a zarándok- ▶

▶ latok jelentéséről, értelméről beszélgettünk, valamint megtudtuk egyik társunktól, azt is, hogy kialakítás alatt áll egy Mária Út, ami az ausztriai Máriazelltől indul, és az erdélyi Csíksomlyóig fog vezetni, érintve a magyarországi Mária-zarándokhelyeket is.

Tovább indulásunk előtt Máriához imádkozva kértük, hogy védelmezzon bennünket utunkon.

A hó fődte táj szépségében sajnos nem lehetett mindig gyönyörködni, mert az úton már az olvadó hó által kialakult latyakok kikerülésére koncentráltunk. Így azonban az erdei állatok lábnyomaira, földtúrásaira lettünk figyelmesek. Áthaladva az erdei tisztáson az erdő előcsarnokába érteztünk, melyben a Gaja-patak folyt. Az olvadás annyira megduzzasztotta azt, hogy folyammá nőtte ki magát, és ahhoz, hogy utunkat tovább folytathassuk, valahogy át kellett kelniünk rajta. Most hogyan tovább?- kérdeztük Zsolt atyát. És mivel Zsolt atyánknak nem adatott meg a mózesi képesség (a tenger kettéválasztása), ezért kénytelenek voltunk más megoldáshoz folyamodni. Az átjutásunkhoz egy kidőlt fa adott esélyt. Egyenként más és más jellegű gerendagyakorlatot hajtottunk végre, de mindenki sikeresen talajt ért. Ettől a szakasztól kezdődött el igazán a TÚRA. A havas úton hegynek felfelé, majd lefele is, egymás nyomába lépkedve haladtunk. Ez legfőképpen az elől haladó ember erejét gyengítette, hiszen Ő taposta le nekünk a néhol 30-40 cm-es hóréteget járhatóvá. Megállni nem volt érdemes, mert a hó alatt már néhol víz gyülemlt fel, és nehezebb

is lett volna újra nekirugaszkodni a további menetelésnek. Első nagyobb lélegzetvételi szünetünk, a Római fürdő elnevezésű vízesésnél volt, ami a Keleti-Bakony legszebb helye. A Gaja patak függőleges sziklafalak között itt ereszkedik le. Miközben gyönyörködtünk a természet által kialakított csodálatos, festménybe illő látvány-

ban, elfogyasztottunk egy kis erőnlétnövelő szendvicset, kekszet, és csokit. Majd nekiindultunk a következő szakaszunknak, melynek a célja a tési szélalmok voltak. Tés község a Bakony legmagasabbban fekvő pontja. Az állandó széljárás miatt - amit mi meg is tapasztaltuk - a hely, alkalmas a szélergia hasznosítására. Mára már ezek a

malmok persze csak műemlékek. Formájuk kőalaprajzú, karcsúsodó kőfalazatú épületek, melyeknek forgatható a tetejük. Hat szárnyvitorlát alakítottak ki rajtuk. Kedvező szélviszonyok mellett itt napi 4 mázsa gabonát is megőröltek. A szélalmok megtekintése után, a falu határában lévő erdei büfében pihentünk és melededtünk meg, ahol elfogyasztottuk a maradék ennivalóinkat, ki-ki meleg teát vagy capuccinót ivott. Innen az utunk már Jásdra a kiindulópontunkhoz vezetett, és úgy tűnt mintha az út vissza rövidebb lett volna. Itt készült még egy csoportkép is, majd hazaindulás előtt még megnéztünk közelről egy szélturbinát is. A hatalmas monstrum alatt állva a látvány érdekes, de egyben félelmetes is volt.

Köszönjük Zsolt atya, ezt a fantasztikus napot.

B. M.

VIRÁGVASÁRNAPTÓL HÚSVÉTIG

Virágvasárnapon Jézus diadalmas jezsásalemi bevonulására emlékezünk. Ne felejtünk el ekkor barkát vinni a templomba, amit a pap megszentel! (Mindig az előző évben megszentelt és elégetett barka hamuját használják hamvazószerdán.)

A nagyszombati liturgia részeként tűz- és vízszentelést végez a pap. A kilenc szentírási olvasmány után felhangzik az Alleluja, újból megszólalnak a harangok, csengők és az orgona. Egyes helyeken szombaton, máshol vasárnap tartották a feltámadási körmenetet. Ezekben a napokon néhol tartanak ételszentelést. Ezek után már mindenki jóízűen fogyaszthatja a sonkát, tojást, kalácsot, tormát és édestúrót, aminek a receptjét édesanyám is az anyukájától tanulta. Íme:

Forraljunk fel 1 liter tejet, és keverjük bele 10 felvert tojást, amit fahéjjal szegfűszeggel, mazsolával, vaniliás cukorral, kristálycukor-

ral ízesítettünk ízlés szerint. Folytonos keverés mellett megvárjuk míg megtúrósodik, savót enged. Leszűrjük majd gézbe tesszük, szorosan megkötjük, s hagyjuk a savót kicsurogni. Mikor összeállt a túrónk, szeleteljük és ez is az ünnepi asztalra kerül. **K. L. M.**

HÁZI PRAKTIKÁK

FETASAJTOS AVOKÁDÓS SZENDVICSKRÉM

(a katekumencsoport már megkóstolta...)

Hozzávalók: 300 gramm (lehet 500 gramm is) fetasajt • 1 érett avokádó • 3-4 gerezd fokhagyma • bors • 1 evőkanál olaj

Elkészítés: Az avokádót félbevágjuk (fontos, hogy jó puha, érett legyen), kivesszük a magját. Húsát kanállal kikaparjuk egy tálba. Hozzáteesszük a fetasajtot, borsot, az összetört fokhagymát, és összekeverjük kézzel vagy kézi turmixszal. Belekeverjük az olajat, és jól összeforgatjuk. Ízlés szerint fűszerezhetjük még fokhagymával és borsal. Készíthetünk más variációt is, hogy csak fél avokádót teszünk a sajthoz, és egy kis szeccsendiőt reszelünk bele. Adhatunk hozzá ízlés szerint egy kis majonézes tormát is. A krémet kifli- vagy bagettkarikákra kenhetjük, tetejét paradicsommal, paprikával díszíthetjük. Ha kenyérrre szeretnénk kenni, vágthatunk a kenyérszeletekből háromszögformát. Pogácsaszaggatóval különböző formákat készíthetünk a szeletekből, amit a gyerekek nagyon kedvelnek.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.),
Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.),
Szetana Mária (Sz. M.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Hajdu Szilvia (H. Sz.), Tar Jánosné (Marika), Németh Csenge (N. Cs.),
Bognár Magdolna (B. M.), Németh Eszter (N. E.), Hajdú Noémi (H. N.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafűredtér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

MUSTÁRMAG

Ingyenes plébániai újság, melynek előállítási ára kb. 200 Ft/db. Ha hozzá kíván járulni a megjelentetés költségeihez, a sajtóperselybe helyezheti el ezt az összeget. Köszönjük!

HIRDETÉSEINK

NAGYHETI, HÚSVÉTISZERTARTÁS- ÉS MISEREND

■ **Nagyszerda (március 31.):** 18 óraker szentmise, utána Jeremiás siralmait énekeljük – 19–20 óra között gyónási lehetőség (vendég atyák is gyóntatnak);

■ **Nagycsütörtök (április 1.):** 18 óraker ünnepi szentmise az utolsó vacsora emlékére, utána virrasztás éjfélig, melynek elején Jeremiás siralmait énekeljük;

■ **Nagypéntek (április 2.):** 15 óraker kereszttút Jézus halálának órájában – 18 óraker ünnepi szertartás kereszthódolattal, passió, utána virrasztás éjfélig, melynek elején Jeremiás siralmait énekeljük;

■ **Nagyszombat (április 3.):** reggel 8-tól 16 óráig szentsírlátogatás

20.30 HÚSVÉT VIGILIÁJA – Urunk feltámadásának ünnepe – Gyülekezés a templom előtt, tűszentelés, ünnepélyes bevonulás a húsvéti gyertyával, húsvéti örömeinek, a keresztségi fogadalom megújítása. – A Szentmise végén gyertyás feltámadási körmenet! *Gyertyákat adunk erre az alkalomra, nem kell hozni magunkkal!*

■ **Húsvétvasárnap (április 4.):** ½8 óraker szentmise és ételáldás – ½10 óraker ünnepi szentmise, ételáldás. *A szentmise után a gyerekeknek tojáskeresés a templomkertben.* – 18 óraker szentmise

■ **Húsvéthétfő (április 5.):** ½8-kor szentmise.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **április 13. kedd:** fatimai engesztelő imaest a Barcika téri templomban, 5 órától rózsafüzér, majd 6 órától szentmise;

■ **április 19. hétfő:** 24 órás szentségimádás

■ **május 13. csütörtök:** fatimai engesztelő imaest a Főplébánián, 5 órától rózsafüzér, majd 6 órától szentmise;

■ **májusban** az esti szentmisék előtt 17.40-től májusi litánia.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **március 29. hétfő:** 20 óraker Asszonykör a plébánián.

■ **április 18. vasárnap:** délután 3 óraker a Rózsafüzér Társulat találkozója;

■ **április 25. vasárnap:** délután 3 óra, dokumentumfilm-klub: Égig élő igazság;

■ **április 26. hétfő:** 20 óraker Asszonykör a plébánián.

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.

REJTVÉNY

Jézus feltámadása után többször is megjelent tanítványainak. A rejtvényben egy ilyen alkalomkor mondott mondatát rejtettük el. A szótagokat helyes sorrendbe rendezve két olyan mondatot kapunk, amelyek Jézus egyik ilyen megjelenésekor hangzottak el.

ABOL	DO	GIS	GOK		
HISZ	HIT	KIK	LÁT	LÁT	
MERT	MÉ	NAK	NEM	TÁL	
TÉL					

Beküldési határidő: május 10. A megfejtéseket a mustarmag18@yahoo.com elektronikus címre vagy a plébániára kérjük eljuttatni. • Múlt havi számunkra sok helyes megoldás érkezett: az alábbi megfejtőink 1 db belépőt nyertek a plébániai bálra: *Tar Jánosné (Marika), Zsolnay Orsolya, Vadas Hajnalka, Paróczai Miklósné (Marika)* – Kisebb jutalomban részesülnek: *Vig Antalné (Rózsika néni), Nagy Lajosné (Kati néni), Árvai Ilona.* Gratulálunk a nyerteseknek!